

EEN KOEKOEKSJONG BIJ ONS IN DE ORGANISATIE?

Pieter Hoekstra

‘Ik weet niet wat ik er van moet denken. De nieuwe manager is nu ruim een jaar geleden gekomen. En echt, het is een heel goede! We hebben hem ook hard nodig. Maar nu heb ik ook nog eens twee vacatures in het management. Mensen waar ik al jaren op vertrouwde. Maar de laatste tijd gebeurden er wat vreemde dingen. Ik was niet meer helemaal zeker van die mensen. Er kwamen verhalen en van die kleine onregelmatigheden. Zeven maanden geleden bij de eerste. En ineens had deze manager een andere job. Ik kan niet eens zeggen dat het een promotie voor hem was. Die andere heb ik er twee maanden geleden zelf uitgegooid. Nou ja, daar zijn de juristen nu mee bezig. Ik weet niet wat ik er mee aan moet.’

Voor veel leidinggevendenden is dit helaas een bekend verhaal. Doorvragen levert vaak hetzelfde plaatje op: Sinds de ‘nieuwe’ binnen is gebeuren er ineens vreemde dingen. Mensen waar we lang op konden bouwen bekijken we ineens met andere ogen, of ze zijn plotseling verdwenen. Er is een nieuwe manager aangenomen met een fantastische staat van dienst, uitstekende papieren en geweldige referenties. De sollicitatiegesprekken liepen zo soepel naar alle kanten, je knijpt in je handen dat je deze man hebt binnengehaald. En dan, na een tijdje beginnen de eerste vragen te komen. Maar is dat niet altijd zo? In eerste instantie zijn de verwachtingen immers hoog gespannen - de werkelijkheid kan daar eigenlijk ook niet aan voldoen.

Toch blijkt dit helaas pas het begin te zijn van een eindeloze spiraal van ellende. Misschien ga je zelfs nog wel wat aanvullend antecedentenonderzoek naar deze nieuwe leidinggevende uitvoeren...

Het is dus het bekende verhaal. Hoge borderliners en intelligente psychopaten kunnen op heel goede managers lijken. Er zijn zoveel overeenkomstige kenmerken en kwaliteiten. Enkel – psychopaten hebben geen gevoel - niet op de wijze van de meeste mensen. De wereld bestaat voor de psychopaat uit roofdieren en uit prooidieren. Zelf zijn zij de roofdieren en ieder ander is een potentiële prooi. Een gediagnosticeerde psychopaat stelde het zo: ‘Wij zijn de volgende stap in de evolutie.’

Waar psychopaten normale menselijke gevoelens missen geldt voor mensen met een borderline stoornis dat wraak een belangrijke drijfveer is. De borderliner is kwaad aangedaan, ergens, vroeg in zijn of haar jeugd. Er is wel gevoel, maar het is diep gekwetst gevoel. De parallellen met de narcistische persoonlijkheidsstoornis zijn groot. In de DSM-IV staan deze laatste twee persoonlijkheidsstoornissen heel compact uitgewerkt.

Het zijn stuk voor stuk koekoeksjongen! Uw beste mensen worden er uitgewerkt en u blijft achter met de brokstukken. Het zal je maar gebeuren! Altijd voorkomen kan misschien niet, maar vaak wel! Het begint met een zorgvuldig aannamebeleid.